

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 listopada 2013 r.

DOLiS/DEC-1197/13/76732,76742

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani K. W., dotyczącej przetwarzania jej danych osobowych z naruszeniem przepisów ustawy o ochronie danych osobowych przez G.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu [...] grudnia 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K. W., zwanej dalej Skarżącą, dotycząca przetwarzania jej danych osobowych z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) przez G., zwane dalej Towarzystwem. Skarżąca podniosła również zarzut niewłaściwego wywiązania się przez Towarzystwo z realizacji umowy dotyczącej wykupu polisy.

Skarżąca stwierdziła, że Towarzystwo udostępniło telefonicznie informację dotyczącą stanu jej konta ubezpieczenia inwestycyjnego osobie nieupoważnionej, a także podało wysokość wykupu polisy ubezpieczeniowej. Skarżąca załączyła korespondencję mailową z Ga pod adresem portal@ [...].pl, a także korespondencję listowną jaką prowadziła z G. wraz z kopią potwierdzenia realizacji wypłaty polisy.

W toku przeprowadzonego w przedmiotowej sprawie postępowania Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje:

- 1) Skarżąca zawarła z G.. umowę ubezpieczenia w dniu [...] stycznia 2011 r. na podstawie odpowiedniego wniosku oraz Ogólnych Warunków Ubezpieczenia [...]. W dniu [...] maja 2011 r. Skarżąca potwierdziła otrzymanie oryginału polisy Nr [...].
- 2) Skarżąca w piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 r. poinformowała Towarzystwo, że rezygnuje z kontynuacji ubezpieczenia, ze względu na fakt, iż „przedstawicielka obsługująca moje ubezpieczenie dzwoniła na podany przy zawarciu ubezpieczenia mój numer telefonu. W międzyczasie – ów numer zmieniłam, a stary numer dałam do dyspozycji mojej Mamie. (...) Wasza przedstawicielka zaczęła „poganiać” kolejnymi telefonami Mamę – w kwestii uregulowania składki. Więcej – przedstawiła całą sytuację finansową ubezpieczenia - łącznie z wysokościami zaległej składki – kompletnie ignorując przekazaną prośbę o formie kontaktu.” Powyższe Skarżąca potraktowała jako naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych i zwróciła się o zwrot wpłaconych na polisę środków finansowych. (Kopia pisma z dnia [...] sierpnia 2012 r. znajduje się w aktach sprawy – k. 8).
- 3) G. pismem z dnia 17 września 2012 r. poinformowało Skarżącą, że przeprowadziło postępowanie wyjaśniające w związku z przedstawioną sprawą i nie ma podstaw do twierdzenia, że pośrednik nierzetelnie wykonał swoje obowiązki. „Pośrednik w momencie wystąpienia zaległości w opłacaniu składek próbował skontaktować się pod wskazanym przez Panią numerem telefonu, Towarzystwo zaś formularz aktualizacji danych wraz z nowym numerem telefonu otrzymało [...] -08-2012r.” Ponadto Towarzystwo stwierdziło, że Skarżąca zawarła umowę ubezpieczenia z G.. w dniu [...] stycznia 2011 r. na podstawie stosownego wniosku oraz Ogólnych Warunków Ubezpieczenia [...] (OWU), a w dniu [...] maja 2011 r. otrzymała dokument oryginału polisy. W związku z powyższym Skarżąca miała możliwość zapoznania się z warunkami umowy ubezpieczenia, a mimo to nie odstąpiła od niej w przewidzianym do tego terminie. (Kopia pisma z dnia [...] września 2012 r. znajduje się w aktach sprawy – k. 18).
- 4) Towarzystwo pismem z dnia [...] marca 2013 r. skierowanym do Generalnego Inspektora wyjaśniło, iż dane osobowe Skarżącej przetwarzane są przez Towarzystwo w celu obsługi i wykonaniu umowy ubezpieczenia w zakresie: nazwiska, imienia, drugiego imienia, obywatelstwa, stanu cywilnego, daty urodzenia, wiek, PESEL, typ i numer dokumentu tożsamości oraz dane teled adresowe w zbiorze o nazwie „Baza danych ubezpieczających, ubezpieczonych i uposażonych T.”. Towarzystwo stwierdziło ponadto, że nie udostępniło danych osobowych Skarżącej osobom trzecim, a reklamację Skarżącej w tym zakresie rozpatrzyło i wyczerpujące wyjaśnienia skierowało do ww. Ponadto Towarzystwo stwierdziło, że „w toku wyjaśnienia sprawy nie stwierdzono nieprawidłowości ani naruszeń w kontekście ustawy o ochronie danych osobowych.”

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu

danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy ich administrator legitymuje się posiadaniem jednej z materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania, wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. W myśl tego przepisu przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne m.in. wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), a także gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3).

Aktualnie Towarzystwo jako administrator danych osobowych przetwarza dane Skarżącej w związku z realizacją umowy, której Skarżąca jest stroną, tj. na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy. Ponadto powyższe dane przetwarzane są również w celu obsługi i wykonywania wspomnianej umowy ubezpieczenia zgodnie z zapisami ustawy o działalności ubezpieczeniowej, co spełnia przesłankę, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Jednocześnie należy wskazać, iż jednym z podstawowych obowiązków spoczywających na administratorze jest, wynikający z art. 36 ustawy, obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności zabezpieczenia danych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym.

W tym konkretnym przypadku Skarżąca zarzuciła Towarzystwu, że cyt.: „naruszyło ustawę o ochronie danych osobowych przekazując informację telefoniczną dot. stanu mojego konta ubezpieczenia inwestycyjnego osobie, która nie była upoważniona do otrzymania takiej informacji.”

Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że Skarżąca zmieniła w trakcie trwania umowy z towarzystwem ubezpieczeniowym dane osobowe w postaci numeru kontaktowego telefonu. Poprzedni numer przekazała matce. Powyższe Skarżąca sama potwierdziła w piśmie z dnia [...] sierpnia 2012 r. do Towarzystwa: „Państwa Przedstawicielka obsługująca moje ubezpieczenie dzwoniła na podany przy zawarciu ubezpieczenia mój numer telefonu. W międzyczasie -ów numer zmieniłam, a stary dałam do dyspozycji mojej Mamie.” Towarzystwo w piśmie z dnia [...] września 2012 r. do Skarżącej poinformowało, że „pośrednik w momencie wystąpienia zaległości w opłaceniu składek próbował skontaktować się pod wskazanym przez Panią numerem telefonu (...).”

Jednocześnie w tym samym piśmie Towarzystwo stwierdziło, że „formularz aktualizacji danych wraz z nowym numerem telefonu otrzymało [...] -08-2012 roku.” Z powyższego wynika, że Towarzystwo nie miało świadomości zmiany danych przez Skarżącą dopóki nie zostały zaktualizowane jej dane osobowe przez Skarżącą.

Towarzystwo wskazało jednocześnie w swoich wyjaśnieniach, że w zakresie sprawy przedstawionej przez Skarżącą „przeprowadziło postępowanie wyjaśniające w trybie reklamacyjnym (...) w toku wyjaśniania sprawy nie stwierdzono nieprawidłowości ani naruszeń w kontekście ustawy o ochronie danych osobowych.”

Podkreślenia wymaga fakt, że organ ochrony danych osobowych zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, z urzędu lub na wniosek

osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień.

Na podstawie udzielonych przez G. w niniejszej sprawie informacji Towarzystwo nie udostępniło danych osobowych Skarżącej osobom trzecim, a ponadto w toku postępowania wyjaśniającego towarzystwa ubezpieczeniowego w trybie reklamacyjnym nie stwierdzono nieprawidłowości, ani naruszeń w kontekście ustawy o ochronie danych osobowych.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstawy do przyjęcia, iż opisany przez Skarżącą przypadek przetwarzania jej danych osobowych polegający na narażeniu na udostępnienie ich na rzecz osób nieupoważnionych zaistniał rzeczywiście.

Ponadto w związku z aktualizacją danych osobowych Skarżącej w postaci aktualnego numeru telefonu kontaktowego nie ma obecnie przesłanek do uznania, że w przedmiotowej sprawie w chwili rozstrzygnięcia przez organ ochrony danych osobowych stan naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych istnieje i zachodzi konieczność – stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy, nakazania przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Wobec powyższego należy odmówić uwzględnienia wniosku Skarżącej.

W niniejszej sprawie odrębną kwestią, pozostającą jednak poza kompetencjami Generalnego Inspektora pozostaje ocena prawidłowości zawarcia i wykonywania przez Towarzystwo umowy ubezpieczenia oraz ocena zasadności roszczeń Skarżącej wobec Towarzystwa. Organ nie jest władny wypowiadać się co do wysokości wypłaty środków związanych z realizacją polisy przez Towarzystwo. Jest to bowiem sprawa z zakresu ustalenia podstawy prawnej świadczenia, a badanie tych kwestii nie należy do kompetencji ww. organu. W myśl art. 189 ustawy z dnia 7 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.) powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Jeżeli Skarżąca kwestionuje realizację polisy, to może wystąpić ze stosownym powództwem do sądu cywilnego w trybie i na zasadach określonych w przepisach ww. ustawy, bo tylko sąd powszechny jest władny ocenić, czy należności dochodzone przez Skarżącą od Towarzystwa są bezsporne co do zasady i wysokości. Wyłącznie sąd powszechny jest właściwy do dokonywania oceny umów cywilnoprawnych pod kątem ich legalności, co potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w ww. wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OSP 2/2005). Natomiast Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 2 marca 2001 r., sygn. II SA 401/00, oraz z dnia 11 stycznia 2010 r., sygn. akt I OSK 1453/09.

Niezależnie od powyższego istnieje również możliwość wytoczenia powództwa cywilnego, jeżeli w przekonaniu Skarżącej jej dobra osobiste zostały naruszone. Zgodnie bowiem z art. 24 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia

pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Stosownie do § 2 wskazanego przepisu, jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych. Jednocześnie, w myśl art. 448 kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Natomiast art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), wskazuje na właściwość sądów okręgowych w rozstrzyganiu spraw tego rodzaju.

Mając na uwadze ustalone okoliczności przedstawionej przez Skarżącą sprawy i powołane przepisy, nie można w sprawie stwierdzić istnienia stanu naruszenia ustawy o ochronie danych osobowych. Wobec tego należy odmówić uwzględnienia wniosku Skarżącej.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).